

◀ رای هیئت عمومی ۱- ابطال بند ۱۰ از فراز (د) بخشنامه شماره ۳۰۲۲۲/ل- ۱۳۷۰/۸/۱۵ سازمان زمین شهری مصوب ۱۴۰۱/۱۱/۹

شماره دادنامه: ۱۴۰۱۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۰۱۱۷ تاریخ دادنامه: ۱۴۰۱/۱۱/۲۰ شماره پرونده: ۰۰۰۲۴۸۹

الف- براساس تبصره ۲ ماده ۹ قانون زمین شهری مصوب ۱۳۶۶/۶/۲۲ مقرر شده است که: «مالکان اراضی بایر و دایر شهری اعم از مشاع و یا شش دانگ که زمین آن‌ها مورد نیاز دولت و شهرداری‌ها به شرح این ماده است، مشروط بر اینکه از مزایای مواد ۶ یا ۸ قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ استفاده نکرده باشند، حق دارند طبق ضوابط وزارت راه و شهرسازی، قطعه یا قطعاتی از زمین مذکور به انتخاب خود و در صورت عدم امکان از سایر اراضی دولتی معادل (هزار) متر مربع عمران و تفکیک نمایند یا به دولت بفروشند» و به موجب تبصره ۱ ماده ۱۶ آیین‌نامه اجرایی قانون زمین شهری مصوب ۱۳۷۱/۳/۲۴: «در مورد زمین‌هایی که تملک می‌شود، چنانچه مالک یا مالکین از مزایای تبصره ۲ ماده ۹ قانون استفاده نکرده باشند، پس از تملک و تهیه طرح تفکیکی و کسر میزان زمینی که به نسبت سهم آن‌ها در خیابان‌ها و خدمات عمومی طرح قرار می‌گیرد تا هزار متر مربع از قطعات قابل واگذاری به انتخاب مالک یا مالکین به آن‌ها واگذار می‌گردد.» بنا به مراتب فوق، بند ۱۰ بخشنامه شماره ۳۰۲۲۲ مورخ ۱۳۷۰/۸/۱۵ که واگذاری صرفاً یک قطعه تفکیکی را در شرایط فوق‌الذکر امکان‌پذیر اعلام کرده است، از جهت آنکه منجر به تخصیص و محدود کردن حکم مقرر در قانون از واژه «قطعات» به «یک قطعه» شده و در عین حال اختیار مالکان اراضی در انتخاب یک یا چند قطعه زمین را که مطابق قانون به آن‌ها اعطاء شده، سلب کرده است، خلاف قانون و خارج از حدود اختیار است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.